

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

kartouch & de bul dozers (vervolg)

...en de hond lag altijd aan zijn voeten en die beet somtijds naar een vlieg maar toen kwam dottostrade en alle mensen verloren hunne grond maar charelke verloor alles want zijn huisje lag er midden in en er kwamen meneren met papieren en ik weet niet hoeveel geld maar charelke zei nee meneer mij krijgt ger niet uit nog voor geen honderd miljoen ik woon hier al zeventig jaar en de meneren gingen weg met hun

papieren maar ze kwamen terug met een bul dozer en toen moest hij wel en charelke nam zijn dingen bijeen en hij ging naar de zusters maar de zusters zeiden tis goed charelke maar uwen hond weg en toen is charelke teruggedaan en hij heeft zijn hond bij zijn huizeke gezet en ik zal u alle dagen komen eten brengen zei charelke en elke dag kreeg hij van de zuster uit de keuken een knook van de soep en hij draaide die in een gazet en dan ging hij die brengen en dan stond charelke te kijken naar de bul dozers uren aan

een stuk en niemand van ons dierf nog vragen charelke doe nog eens vogelkes na en als charelke wegging ging den hond niet mee hij bleef zitten naast de deur maar als charelke weg was jankte hij stillekes maar nu dierf niemand nog bij het huizeke komen en hoe dichter de bul dozers kwamen hoe kwajer den hond werd en de mannen die daar werkten werden bang en op een keer kwam charelke daar weer en hij floot op zijn hond maar hij kwam niet want zhadden hem doodgeschoten en wij dachten wat gaat charelke nu

doen maar charelke deed niks hij keek naar zijn huizeke en naar zijn poortje dat omlag en naar de bul dozers en toen is hij weggegaan terug naar de zusters met zijn pakke nog onder zijn arm en na vier dagen kwamen zons zeggen weet get al charelke is dood

en nu als ik over dottostrade rijd ik weet niet maar tis precies of ik rijd over een betonnen graf

LUC VERSTEYLEN

535

Jakob (vervolg)

Jakob vluchtte naar Charan. Onderweg had hij een droom, waarin hij een ladder zag die tot in de hemel reikte. Engelen zag hij er langs omhoog en afdalen...Het droomverhaal eindigt als volgt: 'Toen werd Jakob wakker. "Dit is zeker," zei hij, "op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat beseftte ik niet." Eerbied vervulde hem. "Wat een ontzagwekkende plaats is dit," zei hij, "dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!" De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteun had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. Hij gaf die plaats de naam Betel [huis van God]' (Gen. 28,11-19)

Wat in de Bijbel 'Betel' heet, is thans 'Beit_n', ongeveer twintig km ten noorden van Jeruzalem.

Die merkwaardige droom kreeg in de loop van de tijd allerhande verklaringen. In de middeleeuwen vond men, dat er vijftien sporten aan de ladder zaten. Dat waren dan de vijftien deugden die een goed mens moet beoefenen. De engelen die opklommen, zijn een beeld van het beschouwende leven, de engelen die dalen, vertegenwoordigen het actieve leven, enz. Voor de historici is de ladder een herinnering aan trappentorens, de ziggoerats van het Tweestromenland

die dienden als trap tussen aarde en hemel en omgekeerd.

Wie belang stelt in volkse overleveringen, ziet in de ladder een van de vele vormen van de navelstreng tussen hemel en aarde. Schilders als Raphaël, Rembrandt, William Blake en andere hebben elk hun eigen kijk op de ladder in beeld gebracht. Blake gaf de ladder de vorm van een grote schroef.

De ware Jakob

Men hoort de uitdrukking 'De ware Jakob' soms in plaats van 'de ware Jozef'.

Sint-jakobsschelp

Sint-jakobsschelpen zijn tweekleppige weekdieren; ze zijn verwant aan oesters en mosselen. De kringspier binnenin is lekker en stevig: ze maakt de sint-jakobsschelp tot een geliefde zeevrucht. Ze komt voor o.m. aan de kusten van Spanje en Portugal. Vanwaar komt hun naam? Geschiedenis en overlevering zijn verstrengd. In het Nederlands komen de twee woorden naast elkaar voor: 'sint-jakobsschelp' en 'jakobsschelp', telkens met kleine beginletter; het Frans heeft enkel 'coquille Saint-Jacques', wat ook in het Nederlands gebruikt wordt.

De vermelding van de prediking van Jakobus in Spanje duikt op in de vijfde eeuw. Dat Jakobus in Spanje begraven zou zijn, wordt pas in de achtste eeuw vermeld. Tot in de loop van de twaalfde eeuw wordt deze legende verder uitgebouwd. Toen ook werd Jakobus de geestelijke 'leider' van de Reconquista, de herovering van het Iberisch schiereiland op de Moren. Hij wordt sedert onheuglijke tijden bijzonder vereerd in Santiago (dit is 'Sint-Jakob') de Compostela in Noord-West Spanje, waar sedert de negende eeuw een basiliek aan hem gewijd is. Door de nabijheid van de zee, werd een bepaalde soort van tweekleppige weekdieren verbonden met de cultus van Sint-Jakobus, en kreeg de naam 'sint-jakobsschelp'; ze werd aan de hoed van de pelgrims gehecht en was het bewijs dat men de pelgrimstocht had volbracht. Sint-Jakobus wordt doorgaans voorgesteld als pelgrim met staf, veldfles en de schelp die zijn naam heeft gekregen.

Een gestileerde schelp ('shell' in het Engels) vormt het embleem van Shell, de N.V. Koninklijke Nederlandse Petroleum Maatschappij. (Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Vogelvrouw

„Hij leeft.“
Ze slaakt een zucht van verlichting en pakt de vogel voorzichtig op.
Er kleefte bloed aan zijn veren en hij rilt.
Ze is de enige die zich om hem bekommert.
De voorbijgangers lopen achteloos door.
Een gewonde vogel doet hen niks.
„Kom maar“, murmelt ze.
Ze legt de vogel in een schoenendoos en begint hem toe te spreken.
Het lijkt alsof ze tegen een kind praat:
„Kalm maar, kalm maar, het komt allemaal wel goed.“
Moniek heeft wat met vogels. Ze zijn haar grote liefde.
Ze kan er urenlang naar kijken en hun geluiden perfect nabootsen.
En voor gewonde vogels heeft ze al helemaal een zwak.
Ze vertroetelt ze, lapt ze op en staat hen bij als ze niet meer te redden zijn.
Ze draait de vogel om en bekijkt zijn wonden.
Hij is door een auto aangereden.
Even verzet het diertje zich.
Het richt zich op en valt haar aan.
Maar ver komt hij niet.
Halverwege de aanval zakt hij machteloos in elkaar.
„Dat wordt niks meer“, mompelt ze.
Ze begint hem te strelen. Heel voorzichtig en teder.
Het lijkt alsof ze een baby beroert.
Opeens gaat er een schok door hem heen en valt hij stil.
Er is geen beweging meer in te krijgen.
„Hij is niet meer“, grient ze.
De dood van een vogel doet haar meer dan die van een mens.
Ze is vroeger misbruikt en heeft een hekel aan mensen.
Vooral van mannen moet ze niks hebben. Die haat ze.
Als ze is uitgegiend, schuifelt ze naar een hoek in het park en maakt een vuurtje.
Na een allerlaatste streling schuift ze de vogel in het vuur.
Ze wil niet dat de mensen hem te pakken krijgen.
Zijn veren strooit ze uit over het park.
„Dan lijkt het alsof hij er nog een beetje is“, mompelt ze.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Zoals dat zo vaak voorkomt op de volkskalender worden er ook vandaag weer heel wat adviezen gegeven in verband met de komende winter. En ook dat gebeurt weer bij wege van spreuken, zoals deze:

NA SIMON IS HET KOUD ZORG DUS BIJTIJDS VOOR HOUT

Volgende week beginnen we aan de maand november. Vroeger was dat de negende maand, vandaar "novem". 'k Vond daarover volgend oud versje:

IK WERD NOVEMBER DAT IS DE NEGENDE MAAND, GENAEMD EN OF IK D'ELFSTE BEN? NOG HEET IK ONBESCHAEMD DE NEGENDE. IK EET DE GROENTE VAN DE BOOMEN IK MAAK DE NACHTEN LANG EN DOE DE SLAPER DROMEN

Ik kan je nu al voorspellen hoe de novembermaand zal worden. Want november heeft heel wat maandspreuken en die hebben het haast uitsluitend over wind en kou. Ik zet er zo eens een paar op een rijtje:

WIE HOUDT VAN WIND NOVEMBER MINT

En:

NOVEMBER HEeft OP DE LOER GELEGEN EN KOMT TE VOORSCHIJN MET VEEL REGEN

En 't zal niet zomaar een beetje wind of een beetje regen zijn; nee, de volkskalender geeft zelfs getallen. Moet je horen:

NOVEMBER HEeft MAAR DERTIG DAGEN MAAR DUBBEL WIND- EN REGENVLAGEN

KRISTIE VAN ZUMMEREN